

Clubs rooien eigen akker

Sports as a service: gemeenten trekken zich terug uit beheer en onderhoud, soms tegen wil en dank van clubs

Het thema van het Nationaal Sportvelden Congres in november in het Willem II-stadion is 'Sports as a service': onder invloed van de crisis vinden gemeenten het niet altijd meer nodig om zelf te investeren in sport. Zij zijn niet vanzelfsprekend meer de eigenaar van het complex en richten zich meer en meer op enthousiasmeren, stimuleren en voorwaarden scheppen. Zij stellen dat de clubs prima op eigen benen kunnen staan. Ziet u dit om u heen gebeuren en bent u het hiermee eens? We vroegen het aan vijf door de wol geverfde clubvoorzitters.

Auteur: Santi Raats

Voorzitter Johan Wagtmans van Rood-Wit in Sint-Willibrord: 'Ik ben blij dat de gemeente de verantwoordelijkheid heeft gehouden voor de veldvervangingen iedere tien tot vijftien jaar. Want wij moeten verder al het regulier en groot onderhoud doen. De gemeentelijke vergoeding die we daarvoor ontvangen, is niet toereikend. Daarom zijn we bedreven geraakt in het organiseren van allerlei events om zodoende de touwtjes aan elkaar te knopen. We halen nu geld binnen met contributie, we zijn gezegend met goede sponsorinkomsten. We hebben een deal met voetbalclub Nac afgesloten. Zij komen elk jaar drie keer bij ons voetballen. Dat levert een financiële vergoeding van Nac op, entree-inkomsten van de 1500 toeschouwers en inkomsten van de verkoop van tafels en stoelen in de Vip-tent die we dan opzetten voor sponsors. Volgend jaar starten we met een internationaal jeugdtoernooi voor de E'tjes, we organiseren jaarlijks een 'vrienden- en vriendinnendag' waar we de nabijgelegen basisschool bij betrekken en hebben een competitie voor jeugdfutballen opgezet waaraan zestien omliggende clubs meedoen. De vier winnaars stromen door naar het internationale toernooi dat we daarop gaan houden met als deelnemers de jeugdfutballen van Ajax, Feyenoord, Club Brugge, Schalke '04 en noem maar op. We hebben met aannemer Bras Fijnaart een rentmeesterschap voor vijf jaar afgesproken op basis van total cost of ownership, want we hebben voorafgaand aan de samenwerking een basisonderzoek uitgevoerd naar wat het onderhoud kost en hoe we structureel de kosten naar beneden kunnen brengen. Want onderhoud kost een hoop geld. Het totale onderhoud in eigen beheer kan, zonder inmenging van de gemeente, maar voorwaarde zijn een goed bestuur én vrijwilligers én financiële bijdragen van de gemeente. Anders kan een club niet zelfstandig bestaan.'

Voorzitter Anton Bakx van v.v. Hoeve: 'De club is beter af zonder de gemeente. We vinden het erg belangrijk om baas in eigen winkel te zijn en te bepalen wanneer er wordt bemest, gemaaid en wat voor soort groot onderhoud plaatsvindt. Het toezicht en aantal schouwen dat de gemeente vroeger hield op de accommodatie was ontoereikend. Het beheer en onderhoud van de velden en de vernieuwing van de opstallen neemt de club voor eigen rekening. Hierbij is de positie van het bestuur als opdrachtgever behoorlijk anders dan die van een gemeentelijke opdrachtgever. We sturen als clubbestuur aan op samenwerking tussen de partijen en de vrijwilligers. We willen niet dat zij elkaar het vel over de oren trekken, maar dat de zij allemaal de club een warm hart toedragen en in harmonie aan het werk gaan. Ik maak me geen zorgen over de vrijwilligers. Die zijn er heus wel. Ik maak me eerder zorgen over de capaciteiten van de besturen om aan de vrijwilligers de aandacht te geven die op zijn plaats is. Je kunt een vrijwilligerteam niet bij elkaar houden met één vrijwilligersavond. Wat is wel belangrijk? Een schouderklopje, een worstenbroodje bij de koffie op maandagmorgen.'

Voorzitter Koob Benjamins van v.v. Noordscheschut: 'Ik had in de cijfers die ik door de Wet Openbaarheid van Bestuur had opgevraagd en van de gemeente had gekregen al heel gauw gezien dat wij met eigen onderhoud een stuk goedkoper uit zouden zijn. Inmiddels onderhoudt Noordscheschut de velden en kleedkamers voor 35 procent minder. Noordscheschut krijgt een dekkende onderhoudsvergoeding, maar wij zijn niet van plan om zich te fixeren op die kostprijzen. Sterker nog, we kijken waar we de velden voor nog minder kunnen laten onderhouden. De club wil besparen op maaikosten door het hoofdveld en B-veld te laten maaien door een grote Vitaro-robotmaaier. De rest van al het cultuurtechnisch onderhoud doet we als club zelf. Daarvoor hebben we een compleet machinepark ingericht. Het groot onderhoud is een koud kunstje: mijn familiebedrijf is leverancier van allerlei grind- en zandsoorten. We kunnen daarnaast heel makkelijk het groot onderhoud inkopen. Een klant van ons doet dat tegen inkoopprijs. Als er geen klant is die het zand op de groot onderhoudsdatum kan uitrijden, dan is er altijd wel een ander bedrijfje in de buurt dat ons uit de brand wil helpen. De voordelen van zelfstandigheid houden hier niet op: de trekker en de maaier zijn gesponsord door de sponsorclub van Noordscheschut. De robotmaaier is voor een groot deel bijeen gebracht door de supportersvereniging. We schrijven een beetje af op de maaiers, maar we hebben te maken met minimale investeringen in het machinepark. Vriendendiensten en hart voor de club, allemaal pijlers waar de gemeente zich nooit op zou kunnen bogen.'

Voorzitter Johan van der Geest van SDO Bussum: 'Zelfstandig zijn kent voordelen, maar ik zie wel een groot opvolgingsprobleem voor de continuïteit van clubs die zelfstandig zijn. Als de gemeente de sportcomplexen beheert en onderhoudt, is er wel continuïteit. Clubs zijn afhankelijk van hun vrijwilligers. Als ik er morgen mee ophoud, heeft de club een ernstig probleem. Want ik regel een groep van zes of zeven werkloze arbeidskrachten bij het UWV en onderhoud met hen het hele sportpark. Hierdoor besparen wij in groot onderhoudskosten op onze natuur- en kunstgrasvelden. Dus bij ons is alles piekfijn geregeld en het hoofdveld is een biljartlaken, maar ik kom bij veel andere sportverenigingen over de vloer: zij zouden best dezelfde situatie willen als SDO Bussum, maar zij hebben de vrijwillige capaciteit niet.' Het vinden en enthousiasmeren zou een bestuurlijke taak kunnen zijn, maar de realiteit is volgens Van der Geest een stuk weerbarstiger: 'Zo lang er genoeg vrijwilligers zijn, maakt een bestuur zich niet druk om het management van de vrijwilligersspoule. De bestuursmentaliteit is veelal ad hoc. Dit zou beter kunnen, maar is niet onbegrijpelijk. Een bestuur heeft veel taken op zijn bordje. Het is gemakkelijker om te leven bij de dag.'

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4679